

Niš. Moški in ženska v popolnem zakonu. On je direktor pomembnega podjetja in gre na seminar v Novi Sad. Predzadnji dan seminarja načrtuje izlet do Beograda, kjer Radnički iz Niša gostuje Zvezdo v Marakani.

S službenim avtomobilom je odšel na seminar in voznik ga z istim vozilom, dotičnega dne, pelje na tekmo. Naš junak gre na blagajno stadiona in na parkirišču nenadoma v šoku obstane. Pred njim se nahaja, lepo parkiran, njegov osebni avtomobil! V nejeveri gre okrog avta. Da, njegov je. Tudi številka registrske tablice je ustrezna. Niška. Zagotovo je avto ukraden!! Naš junak sploh ne dvomi v to dejstvo. Očitno je, da je tat prišel na tekmo. Kaj zdaj storiti?

Moški naredi naslednji načrt - odšel bo iz tekme deset minut prej in počakal tatu zraven avtomobila! To bo prvorazredno presenečene za tatiča! Kar si je zamislil, to je naš junak tudi storil. Še preden se je tekma konča on reče vozniku podjetja, da sam vrne v Novi Sad in - glej njega v zasedi zraven lastnega avtomobila.

Čaka. Ljudje hodijo mimo, nekateri gredo do svojih vozil, nekateri se iz stadiona vračajo peš ali avtobusi, vendar nihče ne odpre vrat njegovega avtomobila. Moški začne živčno hoditi okoli vozila in v trenutku opazi, da ga opazuje neki neznan obraz. Bil je obraz človeka, ki se je smehljaj in ga je takoj ogovoril: Kaj se motaš okrog mojega avta, ga želiš morda suniti?

Naš junak je pozorno pogledal v človeka in mu naenkrat v navalu navdiha odgovoril: Ne, pač pa vidim da so tablice Niške in jaz sem iz Niša, toda zaradi tekme sem zamudil avtobus, pa sem mislil, da bi zaprosil za prevoz... Ni problema, vse za rojake - odgovori neznanec, odklene avtomobil in onadva odideta na pot proti Nišu. Prijazen voznik je zabaval našega junaka z zgodbo: Dobro vozilo, mi zavidaš kajne? Moram priznati da ni moje... In ta naš Radnički se je dobro držal do polčasa, vendar je Zvezda močna... Jaz sem od pred kratkim v Nišu, dolgo sem bil v Nemčiji... ti si dober človek, moramo spiti enega v Nišu... da ti priznam, to je vozilo od moža moje ljubice. Moški je šel na pot, jaz sem jo malce zabaval in bil se dober. Tako dober, da mi je dala ključe avta od svojega moža, da pridem na tekmo. Ter da se takoj vrnem in da bom nocoj spet njen... moram te seznaniti z njo, ona je dobra, v formi, morda ji boš všeč pa ti bo dovolila, da si jo vzameš dva - tri krat, tako sosedski...ha? Bi kaj zamudil...

Naš junak je stisnjenih zob na sovoznikovem mestu samo sedel. Sprejel je vabilo na pijačo. Moški za krmilom se je odpeljal do njegove hiše, previdno parkiral vozilo, iz žepa izvlekel ključe od njegovega stanovanja, odprl vrata, ga odpeljal v dnevno sobo, namestil v njegov najljubši fotelj s predrznim nasmehom "Tu sedi rogonosec" in glasno poklical njegovo ženo: Draga, prišel sem! Pripeljal sem prijatelja, da ga spoznaš!

Prijatelj

Kategorija: Srbske urbane legende

Zaslišal se je glas njegove žene iz kopalnice: Jaz bom kmalu! Vi samo sedite! Umivam si lase! Ljubimec je bil tako prijazen, da je svojemu gostu ponudil pijačo iz bifeja, medtem ko sta čakala gospodinjo. Je potrebno omeniti, da je to bila najljubša pijača našega junaka. Nato so se odprla vrata kopalnice, iz nje pride žena našega junaka, prijazno reče "Zdravo", poljubi svojega ljubimca in se obrne proti fotelju v katerem je sedel "njegov prijatelj"! Popoln šok!